

то, дъщерята на протоирея - Тодора Найденов Бенева. *Лука*

В детските си години аз закачих от богатия и весел живот на копривщенските гурбетчии. Помня сватбата на моя вуйчо, братът на майка ми Илия Бенева. Бащата на *маката* търгува~~ме~~ в Александрия. [Имаше в Копривщица един циганин, богато надарен музикант, който бе организиран своя музикантска група. Образува след това и втора музика. И всички бързаха да го ангажират за сватба или заяфет. *ос* новият инструмент като че ли беше кларнетът. Но хубаво свиреха, дяволите, и много старинни песни знаеха!...

В "Ламбова махала" се намираше къщата на моя дядо, там беше и Беневата къща - къщата на дядо ми по майка, и на неговия брат. Още по онова време приемната на дяловата къща беше облепена с копринени тапети, доставени от Цариград, а таваните бяха от дърворезба.

В тази къща по-късно живя поп Ненчо, зет на Беневе, до самата си смърт. Той бе останал вдовец и беше довел от Златица момиче за прислужница, но впоследствие остана при него като негово жена. Знаеше се това от ~~няколко~~ енориаш^{те}, но се толерираше. Тя доживя дълбока старост.

Поп Ненчо беше видна личност, високоинтелигентен и даровит оратор. Извоювал си беше завидно обществено положение. Служеше в старата църква. По най-малък цитат от евангелието можеше да развие богата духовна тема и да говори просторно и въодушевено. Всички, дори и най-интелигентните хора, го слушаха със задоволство. Имаше добър и цветист стил.

Като деца, през лятото сме идвали при баба попадия. Казваше се Парашкева. Тя беше сестра на моята баба, дъщеря на Илия Каблешков. *Моята баба по майка беше първа братовъдка на Тодор Каблешков - от двата братя деца.*